

FÖRSTA SÖNDAGEN I FASTAN

INVOCAVIT

Text II Ärg högm Matt 16: 21–23. Predikan Gunnar Edwardsson, Ljungby

”Gå bort satan och stå mig inte i vägen! Du är för mig en stötesten. Ty du tänker inte Guds tankar utan människotankar”. Matt 16:23

Så sa Herren Jesus till sin lärjunge Petrus. Och det var kraftiga ord. Petrus fick höra att han gick den ondes ärende. Hans tankar är mänskliga. Och vi kan tycka att de är både mänskliga och rimliga. Skulle vi ha tänkt annorlunda? Men Jesu ord visar oss vikten av att skilja mellan

MÄNNISKORS TANKAR OCH GUDS

1. MÄNNISKAN FÖRVÄXLAR DEM

Petrus handlade i största välvilja: ”Gud är dig nådig. Detta får inte hända dig.” Det tycktes så rimligt och kärleksfullt och så fullt naturligt, han ville ju det bästa för Jesus. Men det visar sig vara något rakt motsatt. Det är den onde fiendens tankar. De är tankar som vill föra Herren Jesus bort från det uppdrag och den kallelse han fått av Fadern. Ja, Petrus ville, utan att förstå det, skilja Jesus från Faderns vilja och vålla honom syndafalla. Det visar Jesu stränga ord: *”Gå bort satan och stå mig inte i vägen. Du är för mig en stötesten. Dina tankar är inte Guds tankar utan människotankar.”*

Så var det och så är det ofta med det som synes rimligt och förnuftigt och ibland kärleksfullt. Men där det strider mot Guds ord, så är det likväl en människa till förförelse och fall, just därför att det bara är människotankar och inte Guds tankar. Detta ord visar hur viktigt det är att skilja mellan dessa saker. Gör man det inte går man ofelbart fel.

Det är ju så i dag att det är människors åsikter och uppfattningar om Bibeln som får gälla, i stället för Guds ord. Och där det sker, där följer också att människors tankar blir ensamt rådande, och Guds ord och Guds tankar får vika. Ja, det blir till och med så att människors tankar förväxlas med Guds tankar, människors ord med Guds ord.

Blir Bibelns ord bara den tidens och de människors åsikter, då har vi inget att hämta därifrån. Och förväxlas människors ord med Guds ord då har varken du eller jag någon hjälp i frestelsen, och något ord från Skriften att säga. Då finns inget: ”Det står skrivet”. För då är det ju bara människoord och inte Guds ord. Förväxlar man människotankar med Guds tankar så har man inte heller någon frälsare Jesus Kristus, och hans försoningsverk att lita till. Förväxlar man människotankar med Guds tankar har man inga nådemedel och inga sakrament att tillgå. Då är vår religion förvandlad i sin motsats och är inte längre Guds uppenbarelse till oss, utan människors tankar och föreställningar och inbillningar om Gud. Då är det inte Gud som skapat människan, utan – som filosofen Feurbach sa – människan som skapat Gud.

Det är alltså synnerligen avgörande att skilja mellan Guds tankar och människotankar och göra det så radikalt att ingen förväxling får ske. Vi måste ta emot Ordet som Guds uppenbarelse till oss. Det var så vår Herre och Mästare gjorde när han använde sig av Ordet för att visa bort frestaren och satan: Det är skrivet...

Petrus ansåg säkert å sin sida att hans tankar sammanföll med Guds tankar. Men så var det inte. Den goda välmeningen visade sig vara frestarens. Inte Guds utan den onde fiendens. Petrus gick här hans ärende och inte Guds.

Det som Jesus hade sagt, att han måste gå till Jerusalem och att han där måste bli förkastad, lida och dö, men att han på tredje dagen skulle uppstå igen. Det var inte ett utslag av

människors tankar. Det står i tvär motsättning mot vad människan kunde tänka sig, att Guds Son, den helige, måste bli förkastad och dödad, för att därigenom bringa försoning och förlåtelse åt världen. Att det skulle ske på detta sätt, ja att *"Gud SÅ älskade världen, att han utgav sin enfödde Son"* det är en stötesten för världen. En stötesten som världen alltid vill röja ur vägen. Den förklarar det som onödigt, som en myt, som en krass offerteori, ja till med i dag som ett hedersmord. Och så lägger människan fram sin egen lära, så fylld av humanitet och med tidens förnuft och rimlighet träder den in som Gudsordets röst. Hon förväxlar, gör sina tankar till Guds, och Guds till människotankar.

Guds tankar och människors förnuftstankar får emellertid inte förväxlas. Frälsning och försoning kan bara ske på det sätt Gud befallt och avsett, vare sig vi tycker det är lämpligt eller ej. Det är på Guds ords grund vi måste bygga, inte på de grunda människotankarna, om vi ska veta, lär känna och tro på vår salighet genom Jesus Kristus.

2. MÄNNISKAN MÅSTE BÖJA SINA TANKAR EFTER GUDS ORD

När Petrus intar den förnuftiga hållningen blir Jesu svar kraftfullt: *"Gå bort satan, du är en stötesten för mig ..."* En stötesten är det som bringar en människa på fall, på syndafall. Sådana banor ville Petrus ovetande föra in Jesus på. Dessa ord fick säkert Petrus att tysta sina invändningar. Och han fogade sin tankar efter Jesu ord.

"Se, mina tankar är inte era tankar och era vägar är inte mina vägar, säger Herren. Nej så mycket högre som himmelen är högre än jorden, så mycket högre är också mina vägar högre än era vägar och mina tankar högre än er tankar..." (Jes 55:8f.) Så är det med Guds ord, det står för den högre visheten, den som inte kommer av människor utav av Gud. Och det är viktigt att veta. Inte minst om du söker svar på frågorna som rör din frälsning och salighet.

För hur ska du finna frälsning och hopp, du som är en syndare? Hur ska du kunna få frid med Gud, du som gjort sådant uppror mot hans vilja? Ja, du som frågar dig: Vad ska jag ta mig till? Svar: Vänd dig inte till dina egna tankar eller till andra människors ord och åsikter. Gå i stället till ordet och läs eller hör vad där står skrivet. Där har du Guds tankar i denna sak, Guds mening och hans budskap till dig i fråga om din frälsning salighet. Och lägg märke till, att det varken är Paulus eller Lukas eller Matteus eller Johannes som framlägger sina människotankar, utan det är Guds budskap de förkunnar: *"Kristus är försoningen för våra synder ja inte allenast för våra utan ock för hela världens"* heter det. I evangelierna hör vi Jesus säga: *"Den som kommer till mig honom ska jag sannerligen inte kasta ut."* Och Johannes Döparen betygar att Jesus är Guds lamm som borttager världen synd. Ja, det heter att *"Gud var i Kristus, och försonade världen med sig själv, han tillräknar dem inte deras synder"*. Dessa och många andra vittnesbörd i SKRIFTEN visar att det är det skrivna ordet, Guds tankar, som du måste hålla dig till för att bli viss, för att du ska ha en tro, och för att du ska bli salig. Trygga dig till ordet, där har du Guds tankar om dig och din salighet.

Jesu manar oss också att lägga alla bekymmer och allting på honom och att han vill ha omsorg om oss. Ja, aposteln säger ju: *"Kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er."* Gud är ju inte sådan att han inte känner och vet i vilken situation vi befinner oss i och vilka bekymmer vi har. *"Du omger oss på alla sidor, du håller oss i din hand"*, heter i Psalt 139. Nej i stället vet han det synnerligen väl hurudana vi är och ändå låter han sin nåd komma till oss. Han kan inte svika eller bedra. Och när han nu är sådan mot oss. Då kan vi också lägga av alla bekymren, alla människotankarna som vill tvivla på honom, alla funderingar om det är visst det han säger och i stället lyssna till Honom och Hans ord som ger svar på ängslande frågor och behåller och bevarar oss i sin nåd. Amen

Kom Jesu, var i ve och väl, i liv och död oss nära /Och gjut i var förkrossad själ, din nåderika lära /Oss styrka giv till helig strid och samla oss i evig frid /Då du all världen dömer.